

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217200857
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217200857.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou REMEDIUM LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnej: U. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., U. XX/X, o vymoženie pohľadávky vo výške 832,06 eura s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 21. augusta 2018, č. k. 5Er/40/2017-30, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V dôvodoch svojho uznesenia uviedol, že exekučným titulom v konaní bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, sp. zn. SRSAspA 08728/15, vydaný dňa 07. 03. 2016 rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M., vydaný na základe porušenia Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 08. 01. 2007 uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a povinnou ako dlžníčkou. Vzťah medzi oprávneným a povinnou posúdil ako spotrebiteľský, aplikujúc naň ust. § 39, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej v rozhodnutí len „OZ“), § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere), § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preskúmal Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 08. 01. 2007, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 24. 10. 2012 a Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 24. 10. 2012 uzavretú medzi oprávneným a povinnou. Dôvodil, že v rámci predmetnej rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany v článku 3 dohodli, že: „3.1. Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej pod zhodným číslom spisu (ACC) ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny

poriadok). 3.2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1 tohto článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto Rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto Rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu...". Vychádzajúc z uvedeného skúmal, či spotrebiteľské rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Zastal názor, že v danom prípade nebolo možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu, pretože uvedená rozhodcovská zmluva spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky tým, že jej znemožnila zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponechala ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľke (t. j. povinnej) bola v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. Dodal, že vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nespínil. Z celkového formátu rozhodcovskej zmluvy (vo forme tlačiva), mal za to, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám. Uvedená rozhodcovská zmluva bola veriteľom vopred pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi oprávneným a povinnou označil za typizovanú, štandardnú zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah nemá možnosť meniť. Zvýraznil, že rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a povinná nemala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy o úvere, dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ako ani rozhodcovskej zmluvy, nepovažoval rozhodcovskú zmluvu za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy bolo, že povinná v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stratila právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú zmluvu preto vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené rezultoval, že ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok označil za nevykonateľný, ktorý nemohol byť ani exekučným titulom, pretože nebol spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. S poukazom na uvedené skutočnosti, keďže nebola splnená jedna z podmienok podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, a to vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Zastal názor, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, prečo zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinnou je typizovaná, štandardnou zmluvou, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch je pre súd neprijateľné. Uviedol, že napriek tomu, že v čase podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebolo účinné ustanovenie § 3 ZSRK, táto je uzatvorená na samostatnom dokumente a je tak obsahovo, ako aj formálne oddelená od dohody o uznaní záväzku. Zvýraznil, že povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Listina s názvom rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľka ju mohla odmietnuť, čím by zároveň neodmietla žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Poukázal na skutočnosť, že zmluva na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 08. 01. 2007, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 24. 10. 2010, teda po piatich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Dal do pozornosti, že povinná mala nielen možnosť predmetnú rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3. rozhodcovskej zmluvy mohla od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Povinná k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy

nebola žiadnym spôsobom nútená. Jej rozsah a text nie je ani tak rozsiahly, ani tak zložitý, aby jej obsahu nemohla porozumieť. Rozhodcovská zmluva bola formulovaná alternatívne, teda dávala zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu mal nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Úvahu súdu prvej inštancie o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v predloženej znení považoval za absurdnú. V súvislosti s úvahami súdu o tom, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 ZSRK, v zmysle ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uvedené len potvrdzuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zastal názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V predmetnom konaní splnil všetky zákonné náležitosti a napriek tomu súd prvej inštancie hľadal dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Svoje tvrdenia oprel o rozhodnutia iných krajských súdov v obdobných veciach a poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011. Uviedol, že má v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd právo, aby vecne príslušný (exekučný) súd priznal jeho nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Zastal názor, že namietaným postupom a rozhodovaním súdu dochádza k neoprávnenému zásahu do základného práva na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím je oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu.

3. Povinná ani súdny exekútor sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré oprávnená uvádzala v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsťančné konanie tvoria jeden celok.

8. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13. 10. 2011 a č. k. 6Cdo/143/2011 zo dňa 18.

01. 2012 Najvyšší súd SR konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011).

9. Exekučný poriadok pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší priebeh, vyžaduje splnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú procesného a hmotnoprávneho charakteru. K procesným podmienkam exekúcie patria spôsobilosť účastníkov, právomoc a príslušnosť súdu, ako i spôsobilý návrh a listina, o ktorej oprávnený tvrdí, že je vykonateľným exekučným titulom. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi, ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti samotnej exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že jedným z predpokladov na vedenie exekúcie voči povinnému je exekučný titul, ktorým môže byť rozhodnutie súdu alebo rozhodnutie iných orgánov, prípadne iná verejná listina. Exekučným titulom je pritom také rozhodnutie, ktoré je vykonateľné a ktoré ukladá povinnému určitú povinnosť, pričom musí spĺňať tak formálne, ako aj materiálne predpoklady vykonateľnosti. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní riadneho opravného prostriedku. Materiálne predpoklady vykonateľnosti exekučného titulu sú, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, či nejde o rozhodnutie voči neexistujúcemu subjektu, či sú označení natoľko presne, že nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho sa jedná a či ide o plnenie, ktorého vymoženie zákon predpokladá.

10. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. 03. 2017, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

12. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku).

13. Podľa § 44 ods. 2 EP, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

14. Podľa § 44 ods. 3 EP, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie

spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu) a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

15. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, Ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

16. Podľa 53 ods. 1 veta prvá, ods. 5 Obč. zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. V predmetnej veci z obsahu spisu je zrejmé, že oprávnený svojím návrhom zo dňa 01. 12. 2016 požiadal súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., o vykonanie exekúcie voči povinnej na vymoženie sumy 832,06 eura s príslušenstvom. Za exekučný titul označil Rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 08728/15, vydaný dňa 07. 03. 2016 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Bratislava, Rusovská cesta 15, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 10. 2016 a vykonateľnosť 06. 10. 2016. Dňa 23. 01. 2017 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ku ktorej pripojil i návrh na vykonanie exekúcie, Rozhodcovský rozsudok tvoriaci exekučný titul. Obsah spisu tvoria i oprávneným predložené listiny - Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 08. 01. 2007 uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a povinnou, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 15. 12. 2011, Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 24. 10. 2012 uzavretá medzi oprávneným a povinnou, Rozhodcovská zmluva zo dňa 24. 10. 2012 uzavretá medzi oprávneným a povinnou. Súd prvej inštancie preskúmaným uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

18. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoRSK"), v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní, 1) vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

19. Podľa § 73 ods. 1 ZoRSK, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

20. Podľa § 73 ods. 3 ZoRSK, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

21. Podľa § 73 ods. 4 ZoRSK, na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

22. S účinnosťou od 01. 01. 2015 je rozhodcovské konanie upravené v dvoch právnych predpisoch, a to v závislosti od strán sporu (účastníkov konania). Zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákon č. 336/1014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov zakotvili novú koncepciu právnej úpravy rozhodcovského konania v slovenskom právnom poriadku. Predmetom úpravy zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je prioritne spotrebiteľské rozhodcovské konanie ako aj s ním súvisiace hmotnoprávne a procesnoprávne inštitúty, zatiaľ čo predmetom zákona o rozhodcovskom konaní je nespotebiteľské rozhodcovské konanie, tzv. "obchodná" arbitráž. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, cieľom novej právnej úpravy bolo vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý

umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa, a to predovšetkým vymedzením spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, vymedzením a sprísnením podmienok, ktoré musí spĺňať stály rozhodcovský súd a rozhodca, zavedením „licencovania“ rozhodcov a stálych rozhodcovských súdov, kognitnou reguláciou procesu spotrebiteľskej arbitráže, mechanizmom súdnej ingerencie, ktorý má odstrániť prípadné pochybenia rozhodcu a vyrovnaním informačnej asymetrie spotrebiteľov zabezpečené prostredníctvom zákonom ustanovených formulárov. V dôsledku prijatia novej právnej úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania, prišlo nevyhnutne aj k relevantným zmenám Exekučného poriadku. Vychádzajúc z prechodných ustanovení Exekučného poriadku (§ 243d ods. 1, 2), pokiaľ išlo o rozhodcovské rozsudky v spotrebiteľských veciach, ktoré boli vydané do 31. 12. 2014, na ich podklade bolo možné začať exekučné konania len do troch mesiacov od účinnosti zákona, pričom uplynutie tejto lehoty spôsobilo nemožnosť udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a následný zánik materiálnej stránky právoplatnosti, ktorou je záväznosť rozhodnutia medzi sporovými stranami. V prípade splnenia zákonných podmienok § 243d ods. 1, 2 Exekučného poriadku, a teda začatia exekučného konania do 31. 03. 2015, vznikla povinnosť súdu, preskúmať rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach podľa právnej úpravy účinnej do 31. 12. 2014. Po tomto dátume sa všetky rozhodcovské konania, v ktorých je prítomný spotrebiteľský prvok, resp. spĺňajú náležitosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spravujú zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

23. V nadväznosti na novoprijatú právnu úpravu došlo k diverzifikácii tzv. všeobecného režimu prieskumu exekučných titulov v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a tzv. osobitného režimu prieskumu rozhodcovských rozsudkov v spotrebiteľských veciach v súlade s § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Ak bol návrh na vykonanie exekúcie podaný na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, je príslušný exekučný súd povinný skúmať okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bol vydaný spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok, obsahuje náležitosti požadované zákonom (§ 3 ZoSRK), ďalej či bol rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom zapísaným v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 17 ods. 3 ZoSRK), či bolo rozhodnutie vydané rozhodcovským súdom disponujúcim povolením rozhodovať spotrebiteľské spory (§ 18 ods. 3 ZoSRK), rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 40 ZoSRK) a je vykonateľné. Uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne, v opačnom prípade príslušný exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, zamietne. V komparácii s § 44 ods. 2 je tak zrejmé, že súd rozhodcovský rozsudok v spotrebiteľských veciach ako exekučný titul z hľadiska jeho súladu so zákonom už nepreskúma.

24. K uvedenému právnomu záveru odvolací súd dodáva, že v prejednávanej veci sa predmetné exekučné konanie začalo dňa 01. 12. 2016, teda v deň, kedy bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., pričom podkladom na vykonanie exekúcie je Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž zo dňa 07. 03. 2016, sp. zn. SRSAspA 08728/15. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že konajúci spotrebiteľský rozhodcovský súd je zapísaný v zozname Ministerstva spravodlivosti medzi stálymi rozhodcovskými súdmi oprávnenými rozhodovať spotrebiteľské spory. Pokiaľ ide o vec samú, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto skutkových a právnych zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a s osvojením náležitého a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu súd odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam oprávneného a na zvýraznenie správnosti napadnutého uznesenia dodáva nasledovné.

25. Ochrana spotrebiteľov, ktorú legislatíva európskej únie a členských štátov zabezpečuje, má za cieľ nad rámec základných zásad súkromného práva ako autonómia zmluvných strán, či pacta sunt servanda, zvýšiť ochranu záujmov spotrebiteľov. Dôvody takejto potreby možno hľadať v charaktere priemerného spotrebiteľa, ktorý vstupuje do právnych vzťahov najmä pre aktuálnu potrebu uspokojenia svojich spotrebiteľských potrieb. Iná kvalita bdelosti v procese kontraktácie sa vyžaduje od subjektu - zmluvnej strany - nespotebiteľa, a iná kvalita bdelosti sa vyžaduje od spotrebiteľa. Je nutné zvýrazniť, že každý jednotlivec musí znášať dôsledky svojich rozhodnutí, preto nemožno zbaviť ani

spotrebiteľa civilnej zodpovednosti za neplnenie si povinností vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv. V prípade pasívneho až ľahostajného spotrebiteľa ale nemožno neposkytnúť súdnu ochranu, pretože táto jeho ochrana je založená a rozsahom upravená zákonom, preto je nutné chrániť spotrebiteľa len v obmedzenom rozsahu. Ak teda zákon stanovuje, že neprijateľnou podmienkou (s dôsledkom neplatnosti) je tiež najmä ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej zmluvy od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, potom stanovenie konkrétneho rozhodcu, ktorý vec prejedná patrí tiež do množiny neprijateľnej praktiky, podmienky, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach práve z dôvodov uvedených v predchádzajúcich odstavcoch tohto rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje na to, že prijateľnou rozhodcovskou doložkou obsiahnutou v rozhodcovskej zmluve môže byť taká, ktorá bude so svojimi dôsledkami ozrejmenej spotrebiteľovi v čase a spôsobom (bez pridaných „motivačných“ podmienok) kedy si aj priemerný spotrebiteľ dôsledky založenia právomoci rozhodcovského orgánu uvedomí, pričom doložka nevylúči a ozrejmí spotrebiteľovi možnosť vec prejednať v súdnom konaní. Možnosť alternatívne si vybrať rozhodcovské, alebo súdne konanie nemá byť len napísané (v čase zníženej bdelosti spotrebiteľa), ale musí sa javiť byť naplnené vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi aj fakticky. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd poznamenáva, že predmetná rozhodcovská zmluva znemožňuje spotrebiteľovi individuálne ovplyvniť obsah rozhodcovskej ako i úverovej zmluvy, pričom v tomto prípade je potrebné dodať s cieľom vyvrátiť akékoľvek pochybnosti s poukazom na obsah ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že pri výklade spotrebiteľských zmlúv sa postupuje podľa výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že je primárne potrebné preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi a či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory a či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti osobitného predpisu a či je vykonateľné v zmysle § 44 ods. 3 EP. Exekučný súd vykonaným dokazovaním uzavrel, že rozhodcovská zmluva nebola uzavretá platne, pretože nebola individuálne dohodnutá, v dôsledku čoho nemohla byť, a teda ani nebola založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž. V súvislosti s argumentáciou oprávneného, že k podpisu spornej rozhodcovskej zmluvy prišlo po piatich rokoch neskôr ako bola podpísaná Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, odvolací súd poznamenáva, že rozhodujúca je skutočnosť, že Rozhodcovská zmluva bola podpísaná v rovnaký deň ako Dohoda o uznaní záväzku, t. j. dňa 24. 10. 2012, od ktorej ďalej oprávnený odvodzuje svoj nárok voči povinnej, a od ktorej aj odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd. Uvedená dohoda je tlačivo, ktoré obsahuje uznanie záväzku, čo je nejasné a súd to považoval za zavádzajúce a nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a podpísaním takéhoto tlačiva si zhoršuje spotrebiteľ svoje postavenie a uzatvorením takejto dohody privodí spotrebiteľovi značnú ujmu. Text uznania záväzku a údaje, ktoré sú uvádzané v dohode boli tiež vopred pripravené, napísané a oprávnenému išlo predovšetkým o to, aby povinná podpísala uznanie záväzku. Text Dohody o uznaní záväzku oprávnený ako veriteľ vopred pripravil pre povinnú ako dlžníka a povinná nemala žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah s výnimkou dopísania osobných údajov, výšky splátky a dátumu splatnosti prvej splátky. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, keď neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Oprávneným boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku. Samotné umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu a o vedomosti jeho následkov v článku 2 Dohody svedčí tomu, že zo strany oprávneného došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k povinnej ako spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno očakávať od dodávateľa, pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúc čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praxi, keď nebola zo strany oprávneného riadna odborná starostlivosť a došlo k narušeniu ekonomického správania spotrebiteľa.

27. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že pokiaľ ide o argumentáciu oprávneného, že povinná mohla od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť (čl. 3, bod 3.3 rozhodcovskej zmluvy), avšak tak neurobila,

že od Zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná. Od absolútne neplatnej Zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je Zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Uvedené nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v danom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Dodávateľ núti spotrebiteľa spotrebiteľskou zmluvou ku konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom dosiahnutia prejednávania veci pred rozhodcovským súdom a obchádzania ustanovení Občianskeho zákonníka chrániacich spotrebiteľa. Znenie rozhodcovskej zmluvy nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). Možnosť povinnej nepriať návrh na pristúpenie k rozhodcovskej zmluve ako aj možnosť odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy aj bez uvedenia dôvodu najneskôr v deň predchádzajúci dňu podania žaloby na Stálom rozhodcovskom súde je podľa názoru odvolacieho súdu len formálnou možnosťou, pretože je nepochybné, že povinná rozhodcovskú zmluvu dostala spoločne s dohodou, obe boli vopred pripravené, s predtlačeným textom a ručne boli následne len dopísané údaje o povinnej. Takto vypísané tlačivá nie je možné považovať za individuálne dojednané zmluvné podmienky, a to ani v prípade rozhodcovskej zmluvy.

28. Odvolací súd sa tiež zaoberal ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy bod 4., z ktorého vyplýva, že veriteľ poučil dlžníka o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, teda že dôsledkom jej uzatvorenia je možnosť riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Spory ďalej môžu byť riešené aj v súdnom konaní a výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Možnosť výberu je podľa názoru súdu len zdaniľavá. Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, v čom súd vzhliadol nekalú povahu dojednávania o možnosti riešenia sporov. Takéto poučenie však podľa názoru súdu nepreukazuje, či bolo povinnej skutočne poskytnuté poučenie obsahujúce jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní, ak žalobu podá dodávateľ. Je nutné dodať, že samotné poučenie o rozhodcovskom konaní je pre priemerného, právne nevzdelaného, spotrebiteľa značne zavádzajúce, pretože v poučení sa rozhodcovský súd označuje ako obdoba všeobecného súdu a tak spotrebiteľ nemusí vedieť, že v prípadnom spore na návrh oprávneného bude rozhodovať súkromný subjekt a nie štátny súd.

29. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, a preto odvolací súd rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).